

ŽIVOTOPIS PANA OLDŘICHA VLČKA

Pan Oldřich Vlček se narodil 18.5. roku 1939 ve Zlíně. Jeho otec byl vedoucí pohřebního ústavu a jeho matka byla vyučená švadlena. V této době, těsně před narozením pana Vlčka, vojáci zabavili všechna auta a jediné které bylo volné, a kterým mohli jet tehdy do nemocnice, byl pohřební vůz. A jak sám pan Vlček říkal zažil jízdu pohřebním vozem.

Po třech letech se narodil jeho mladší bratr. Jako malí vyrůstali v Kroměříži. Něco málo si ještě pamatuje z dětství, takže nám něco povyprávěl. Když mu bylo 6 let prožil odpálení starého mostu nedaleko jejich domu, také nám vyprávěl, že ho maminka musela přikrýt duchnami, aby to ránu neslyšel, ale i tak ránu slyšel. Po odpálení mostu tam okolo zbylo spousta revolverů a zbraní, a sice mu maminka zakazovala, tam chodit, ale oni tam stejně chodili a do dnes se diví že to přežil. Jednoho dne k nim domů přišli opilí ruští vojáci a chtěli zabít otce pana Vlčka.

Roku 1952 když bylo panu Vlčkovi pouhých 12 let, když k nim domů uprostřed noci vtrhlo 8 mužů oblečených do černých kombinéz a prohrabali jim celý dům od shora až dolů, přičemž zatkli otce pana Vlčka. Otec šel nakonec do vězení, a prý když jim vyprávěl příběhy, co se mu přihodily ve vězení tak byly dost hrozné, a také jim řekl, že se málem spáchal sebevraždu. Když jejich otec byl ve vězení, tak maminka mezitím chodila do zaměstnání do pekařství a když kluci chodili do školy, jejich maminka se vracela domů z práce s čerstvými a křupavými rohlíky. Následně si šla hned lehnout. Jakmile se kluci vraceli ze školy, jejich maminka šla znovu do práce. Otec po návratu domů nesměl vykonávat práci, na kterou byl vyučen. Otce tudíž zaměstnali na úřadu a domů se vracel v sobotu večer, v neděli byl doma a v pondělí ráno jezdil do práce a rodinu neviděl zase do soboty.

Roku 1957 pan Vlček dostudoval gymnázium a hlásil se na vysokou školu na obor divadlo, ale neuspěl, pak se hlásil na Pedagogickou vysokou školu, ale také neuspěl, a nakonec se hlásil na medicínu, ale taky neuspěl. Když mu bylo 18 let přišel domů a rodičům řekl, co se stalo. Tatínek mu že srandy řekl, ať jde na Okresní výbor strany, jenže pan Vlček to bral vážně a opravdu tam šel. Když tam přišel chvíli čekal, a nakonec ho vzali dovnitř a tam řekl, jak se jmenuje, od kterých je Vlčků atd. Předseda toho výboru mu řekl, aby šel pracovat do fabriky.

Šel do firmy Pal Magneton, kde se vyráběli součástky do motorů. Když tam přišel, hned mu řekli, co bude dělat. Zaučili ho na brusičce, kde dělal váčky na kulato do mopedů. Postupně se pan Vlček zlepšoval a dělal za směnu více kousků než na začátku. Vždycky měl v práci týden ranní a týden noční. Po roce zase zkoušel dělat zkoušky a tentokrát se to povedlo a přijali ho na Janáčkovu akademii múzických umění. Školu absolvoval v roce 1962.

Po škole šel do Olomouce do divadla, ale tam byl jenom rok, protože potom musel na vojnu. Na rok měl smlouvu, že bude na zkoušku v Národním divadle. Jako první hru hráli "Jen o chlup" od Thortona Wildera a to byl poprvé na jevišti Národního divadla ve 26-ti letech. Další hru, co hrál, byla hlavní role v Antonio a Kleopatra od Shakespeara. Jednu dobu stavěl byt, létal s větroněm a hrál v divadle. Další hra co hrál byla role ve hře Hoře z rozumu, což je satyra na carství v Rusku a křičí tam " pryč z Moskvy, pryč" a kvůli této větě se zrušilo celé představení. Byla to velká role, možná i životní.

Při okupaci na pana Vlčka vytáhli strašnou špínu, ale která nebyla pravda, a od té doby na něj byli zasedlí a měl na výběr buď jít na tzv. "volnou nohu", ale to by nesměl dělat divadlo, ale radši si vybral zůstat v divadle a dělat menší věci, jako například recitovat básně na Den žen.

Jeho manželka za ním odjela do Prahy a vzali jí do televize do pořadu "Křeslo pro hosta", ale mělo to jeden háček, musela vstoupit do Komunistické strany. Po měsíci rozhodováním to vzala. V práci byla velmi dobrá, a do pořadu si brala známé lidi a hlavně politiky. Ale jednoho dne jí ředitel donutil říkat věty, které ona říkat nechtěla, ale oni jejich rodině vyhrožovali, jejich dcera Markéta byla těsně před maturitou a že pana Vlčka vyhodí z divadla.

Roku 1999 zemřela jeho manželka Zdena na rakovinu plic. To už měli dvě děti, dceru Markétu a syna Ondřeje. Pan Vlček potom odešel z Národního divadla, kde byl 51 let a odešel do divadla Jana Kašky na Zbraslav. Jako první hru hráli Rozmarné léto od Vladislava Vančury nebo Zkrocení zlé ženy od Shakespeara. Na Zbraslavi se stal režisérem a scénáristou. V divadle na Zbraslavi je do teď a je tam velmi spokojený.